

Avaleht>Raha/Rahalised nõuded>Maksejõuetus/pankrot

Tsiviilõiguse valdkonnas jätkuvad ELi õiguse kohaselt need pooleliolevaid menetlused, mis on algatatud enne üleminekuperioodi lõppu. Vastastikusel kokkuleppel Ühendkuningriigiga hoiab e-õiguskeskkonna portaal Ühendkuningriigiga seotud asjakohast teavet oma portaalis kuni 2024. aasta lõpuni.

Maksejõuetus/pankrot

Inglismaa ja Wales

1 Kelle vastu võib algatada maksejõuetusmenetluse?

Maksejõuetusmenetluse võib algatada üksikisikute, äriühingute ja mitmesuguste juriidiliste isikute ning täis- ja usaldusühingute vastu. Menetluse võib algatada iga isiku vastu, kellel on võlg ja kes kas elab Inglismaal ja Walesis, on seal viimase kolme aasta jooksul elanud või tegutsenud või viibib seal pankrotiavalduse esitamise päeval. Miinimumvanust ei ole. Välja arvatud juhul, kui võla suhtes on eelnevalt tehtud kohtuotsus, kehtivad võla miinimummäärad võlausaldajate jaoks, kes soovivad äriühingut likvideerida (750 naelsterlingit) või taotlevad füüsilise isiku pankrotti (5000 naelsterlingit).

2 Millised on maksejõuetusmenetluse algatamise tingimused?

Äriühingu maksejõuetusmenetluse liigid hõlmavad likvideerimist (vabatahtlikku või kohtuotsuse alusel), saneerimist (mis võib viia päästmise /ümberkorraldamise või likvideerimiseni), pankrotivara haldamist või vabatahtlikku kokkulepet.

Eraisiku maksejõuetusmenetluse liigid hõlmavad pankrotti (kas võlausaldaja või eraisiku taotlusel), võla vähendamist käsitlevaid kohtumäärusi või vabatahtlikku kokkulepet.

Kõik tagamata võlausaldajad, sealhulgas valitsuse võlausaldajad, võivad esitada kohtule avalduse äriühingu likvideerimiseks (sundlikvideerimine) või saneerimismenetluse algatamiseks.

Võlgnikust äriühing võib ise otsustada likvideerimise kasuks (vabatahtlik likvideerimine). Võlgnikust äriühing võib taotleda likvideerimist ka kohtult.

Pärast kohtule likvideerimisavalduse esitamist võib kohus määrata ajutise likvideerija. Sellised määramised tehakse üldjuhul äriühingu vara kaitsmiseks enne kohtuistungit, kus likvideerimist arutatakse. Ajutise likvideerija volitused on sätestatud tema määramist käsitlevas kohtumääruses.

Äriühing või selle juhid võivad määrata halduri, samuti võib seda teha kommertspandipidaja. Sellised määramised tehakse väljaspool kohut.

Selleks et algatada äriühingu saneerimismenetlus, peab see olema maksejõuetu või tõenäoliselt muutuma maksejõuetuks.

Sundlikvideerimise põhjus võib olla asjaolu, et äriühing ei suuda oma võlgu tasuda, mida tõendab rahuldamata seadusjärgne maksenõue või täitmata kohtuotsus. Kohtult võidakse taotleda ka äriühingu likvideerimist, põhjendusel, et see oleks õiglane ja aus.

Kommertspandipidajad võivad ametisse nimetada pankrotihaldurid, et neile võlgnetav raha sisse nõuda.

Pärast ametisse nimetamist peab menetlust juhtiv isik kõiki võlausaldajaid maksejõuetusest teavitama. Äriühingu maksejõuetuse korral tuleb teavitada äriregistri pidajat, kes ajakohastab äriühingu registrikannet, mille kohta saab veebist tasuta infot.

Äriühingu vabatahtliku kokkuleppe sõlmimise ettepaneku võib teha äriühing või likvideerimis- või saneerimismenetlust juhtiv isik, kui üks neist menetlustest on juba alanud. Individuaalse vabatahtliku kokkuleppe sõlmimise ettepaneku võib teha füüsiline isik ja see on lubatud nii enne kui ka pärast pankrotimenetluse alustamist.

Võlausaldajad lepivad kõikides vabatahtlikes kokkulepetes kokku hääletamise teel. Heakskiiduks on vaja saada 75% antud häältest. Võla miinimumsuurust kehtestatud ei ole ja maksejõuetuse testi ei ole. Võlausaldajatele tuleb ettepanek teha esindaja kaudu, kellest saab ettepaneku vastuvõtmise korral järelevalve teostaja. Esindaja võib tegutseda siis, kui võlgnik on ettepaneku talle esitanud.

Pankrotimäärad tehakse tavaliselt võlausaldaja või võlgniku enda avalduse alusel. Määruse alusel nimetatakse pankrotihaldur ja ta võib hakata kohe tegutsema.

Kui võlausaldaja esitab kaebuse, esitatakse kaebus kohtusse ja see peab puudutama vähemalt 5000 naelsterlingi suurust võlga, ehkki kaks või enam võlausaldajat võivad esitada ühise kaebuse ja sellisel juhul summeeritakse igale võlausaldajale võlgnetavad summad. Võlg peab olema tagamata. Kaebuses tuleb tõendada, et võlgnik ei suuda võlga tasuda, mida tuleb tõendada rahuldamata seadusjärgse maksenõude või täitmata kohtuotsusega.

Võlgniku taotluse korral esitatakse taotlus vahendajale, kes on valitsuse nimetatud isik. Võla miinimumsuurust kehtestatud ei ole, kuid võlgnik peab olema võimetu oma võlgu tasuma. Kohus taotlust ei käsitla ja menetluses ei tohi olla muud pankrotiavaldust. Vahendaja peab taotluse kohta otsuse tegema ja kui tingimused on täidetud, tegema määruse. Pankrotihaldur nimetatakse tehtud pankrotimääruses ja ta võib hakata kohe tegutsema.

Kui võlausaldaja on esitanud pankrotiavalduse, võib kohus enne selle avalduse läbivaatamist määrata ajutise pankrotihalduri, et kaitsta võlgniku varasid, mis on tuvastatud kui potentsiaalselt ohus olevad varad. Enamikul juhtudel annab kohus konkreetsed juhised ajutise pankrotihalduri volituste kohta, kuid võib anda ka üldisemad volitused, et võtta võlgniku varad viivitamata pankrotihalduri valdusse.

Üksikisik võib taotleda võla vähendamise määruse tegemist volitatud vahendaja kaudu, kui ta ei suuda võlga tasuda, kui ta võlgneb võlausaldajatele kuni 20 000 naelsterlingit, kui tema vara väärtus on kuni 1000 naelsterlingit (ei hõlma mõistliku hinnaga autot) ja sissetulekute ülejääk on väiksem kui 50 naela kuus. Ametlik pankrotihaldur otsustab, kas on vaja teha võla vähendamise määrus, ja kui on, siis määrab ta isiku võlgade suhtes moratooriumiperioodi (tavaliselt 12 kuud), mille jooksul võlausaldajad ei tohi tema sundimiseks või võla sissenõudmiseks midagi ette võtta. Moratooriumi lõppedes võlad kustutatakse (välja arvatud mõned erandid).

3 Millist vara käsitatakse pankrotivarana? Kuidas koheldakse vara, mille võlgnik on omandanud või mis on talle üle antud pärast maksejõuetusmenetluse algatamist?

Äriühingu maksejõuetuse korral kohaldatakse maksejõuetusmenetlust äriühingule kuuluva kogu vara suhtes, olenemata vara asukohast maailmas. Mõiste „vara” on õigusaktides väga laialt määratletud.

Saneerimismenetluses on menetluse rahastamiseks kogutud rahalised vahendid kuluna prioriteetsed.

Vabatahtlike kokkulepete korral sätestatakse ettepanekus vara käsitlemise viis ja võlausaldajatel on võimalus enne ettepaneku vastuvõtmise üle hääletamist seda kaaluda.

Mõned erandid välja arvatud, läheb pankroti korral kogu pankrotistunud isiku omandis olev vara, olenemata selle asukohast maailmas, pankrotihalduri valdusse. Pankrotivara hulka ei kuulu vara, mida on vaja inimese igapäevaste vajaduste rahuldamiseks või töö- või kaubandustegevuse võimaldamiseks.

See võib hõlmata mootorsõidukit. Kui pankrotihaldur peab sellise vara väärtust selle mõistliku asendamise maksumusest suuremaks, võib haldur vara müüa ja sellist asendust pakkuda. Samuti ei kuulu pankrotivara hulka vara, mis on üksikisiku valduses kellegi teise usaldusisikuna.

Pankrotistunud üksikisiku sissetulekud ei kuulu pankrotivara hulka, kuid haldur võib isikuga kokku leppida, et osa summast, mis jääb isikul järele pärast tema mõistlike igapäevaste vajaduste arvessevõtmist, makstakse võlausaldajate kasuks pankrotivara hulka. Kui üksikisikuga ei õnnestu kokkuleppele jõuda, võib pankrotihaldur taotleda sellekohast määrust kohtult.

Kuni pankrotimenetlusest vabastamiseni võib pankrotihaldur nõuda pankrotivara hulka mis tahes vara, mille üksikisik omandab.

Kui pankrotistunud isik jätab oma pankrotihaldurile teatamata pankrotivara hulka kuuluvat varast või raha laenamisest või saab muul viisil krediiti summas üle 500 naelsterlingi, teavitamata laenuandjat pankrotimenetlusest, on tegemist kuriteoga.

4 Milline on võlgniku ja milline pankrotihalduri pädevus?

Maksejõuetusmenetlust juhtivad isikud peavad olema litsentsitud pankrotihaldurid (*licensed insolvency practitioners*) või ametlikud pankrotihaldurid (*official receiver*) (vt allpool). Litsentse võib välja anda ainult kutseorganisatsioon, keda valitsus selleks volitab. Keegi, kes tegutseb pankrotihaldurina, omamata selleks litsentsi, paneb toime kuriteo ja teda võidakse selle eest karistada rahatrahvi või vangistusega.

Litsentsi saamiseks peab taotleja sooritama eksamid ja tal peab olema teatav arv tunde praktilist kogemust maksejõuetuse valdkonnas.

Pankrotihaldur peab olema füüsiline isik.

Menetlust juhtiva isikuna ametisse asuva pankrotihalduri töötasu määratakse kindlaks kokkuleppel võlausaldajatega. Pankrotihaldur võib pöörduda kohtusse, kui ta ei jõua võlausaldajatega kokkuleppele tema arvates mõistlikus töötasus. Ka võlausaldajad võivad pöörduda kohtusse, kui nad leiavad, et töötasu on liiga suur.

Likvideerimise või saneerimismenetlusega seotud varad on pankrotihalduri kontrolli all.

Kõik maksejõuetusjuhtumid kuuluvad kohtu üldise järelevalve alla ja asjaomased isikud, sealhulgas maksejõuetusmenetlust juhtiv isik, võivad pöörduda kohtu poole, kui nad leiavad, et nende huve on ebaõiglaselt kahjustatud.

Vabatahtliku kokkuleppe korral võib võlgnik oma vara vabalt käsutada, tingimusel et sellega ei kaasne võlausaldajatega kokku lepitud tingimuste rikkumist. Pankrotivara antakse üle pankrotihaldurile ja pankrotistunud isik ei tohi seda käsutada. See ei kehti vara kohta, mis on pankrotivara hulgast välja jäetud, või vara kohta, mille üksikisik on omandanud pärast menetluse algust, välja arvatud juhul, kui need varad lähevad üksikisiku valdusesse enne tema pankrotimenetlusest vabastamist ja pankrotihaldur neid nõuab. Välja arvatud pankrotihalduri õigus nõuda omandatud vara, ei mõjuta isiku pankrotimenetlusest vabastamine halduripoolset vara haldamist.

Ametlik pankrotihaldur on seadusjärgne menetlust juhtiv isik, kelle nimetab ametisse riigisekretär. Ta võib tegutseda pankrotihaldurina sundlikvideerimise või pankroti korral. Ametlike pankrotihaldurite töötasu ei määra võlausaldajad, vaid see kehtestatakse seaduse alusel.

5 Millistel tingimustel võib teha tasaarvestuse?

Tasaarvestust võib teha likvideerimise, saneerimismenetluse ja pankroti korral.

Tasaarvestuskonto sisaldab vastastikuseid tehinguid maksejõuetuse kuupäeval.

Netosumma on vastavalt olukorrale kas maksejõuetusega seotud vara või võlg võlausaldajale.

Pooled ei saa tasaarvestuse kohaldamisest keelduda.

6 Millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus võlgniku kehtivatele lepingutele?

Likvideerija või pankrotihaldur võib kahjumlikust lepingust loobuda, lõpetades maksejõuetu isiku osaluse selles või vastutuse selle eest (vastaspool võib esitada maksejõuetusmenetluse raames nõudeid maksejõuetuse tagajärjel tekkinud kahjude hüvitamiseks). Muul juhul, kui leping ei lõpe maksejõuetuse tõttu, võib kohus anda korralduse lepingust tulenevate kohustuste täitmiseks.

Teatavate teenuste osutamist, nagu kommunaal- ja sideteenused ning IT-teenused, mida peetakse „elutähtsaks“, võib maksejõuetuse korral jätkata, ilma et oleks vaja tasuda maksejõuetusmenetluse algatamise ajal maksmata võlgnevusi.

Kui välja arvata need elutähtsad tarned, võivad tarnijad maksejõuetuse korral lepingud lõpetada, kui nende leping seda võimaldab. Maksejõuetusmenetluses võidakse nõue esitada mis tahes maksmata kaupade või teenuste eest.

Vabatahtlik kokkulepe kehtivaid lepinguid otseselt ei mõjuta, ehkki neid tuleks käsitleda ettepaneku osana.

7 Millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus üksikute võlausaldajate algatatud menetlustele (välja arvatud poolleiolevatele kohtuasjadele)?

Likvideerimise ja saneerimismenetluse tulemusel kehtestatakse moratorium. Äriühingu vastu ei saa algatada pärast moratoriumi kehtestamist kohtumenetlust ilma menetlust juhtiva isiku või kohtu loata.

Vabatahtliku kokkuleppe korral ei saa ükski lepinguga seotud võlausaldaja võla sissenõudmiseks kohtumenetlust algatada, kuna ta on seotud heakskiidetud kokkuleppega. Kokkuleppe heaks kiitnud võlausaldaja võib sellise hagi esitada, kui talle ei maksta.

Tagatud nõuetega võlausaldajad ei ole vabatahtlike kokkulepetega automaatselt seotud.

Kui on esitatud pankrotiavaldus või võlgnik ise on esitanud pankrotiavalduse, võib kohus peatada võlgniku isiku või vara suhtes käimasoleva kohtumenetluse või lubada seda jätkata kohtu arvates sobival tingimustel. Ükski pankrotistunud isiku võlausaldaja ei või ilma kohtu loata algatada selle isiku või tema vara vastu ühtegi hagi, kuni isik ei ole pankrotimenetlusest tulenevatest kohustustest vabastatud.

Kui võlgnik kavatses oma võlausaldajatele teha ettepaneku individuaalse vabatahtliku kokkuleppe sõlmimiseks, võib ta – või kui tema suhtes on algatatud pankrotimenetlus, siis tema pankrotihaldur või ametlik pankrotihaldur – esitada kohtule taotluse ajutise määruse saamiseks. Selle tagajärjel võimaldatakse kohtul peatada võlgniku isiku või vara suhtes algatatud menetlused ja takistada sellise menetluse alustamist. Samuti takistab ajutine kohtumäärus võlgniku suhtes pankrotiotsuse tegemist.

8 Millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus selliste kohtuasjade jätkamisele, mis on maksejõuetusmenetluse algatamise ajal poolleil?

Likvideerimise ja saneerimismenetluse tulemusel kehtestatakse moratorium. Vastavate volitustega isiku või kohtu loata ei saa maksejõuetusmenetluse algatamise kuupäeval poolleiolevaid hagsid jätkata.

Tagamata võlausaldaja, kes osaleb vabatahtliku kokkuleppe heakskiitmise ajal poolleiolevas menetluses, ei saa seda menetlust jätkata, kuna vabatahtliku kokkuleppe tingimused on talle siduvad, olenemata sellest, kas ta ise hääletas selle heakskiitmise poolt või mitte. Tagatud nõuetega võlausaldajad ei ole vabatahtliku kokkuleppe tingimustega seotud, kui nad ise seda ei soovi.

9 Kuidas osalevad maksejõuetusmenetluses võlausaldajad?

Võlausaldajad osalevad maksejõuetusmenetlustes võlausaldajate koosolekute ja muude otsustusprotsesside kaudu. Samuti võivad nad luua toimkonna ja valida selle liikmed. Vastavate volitustega isikud, kes ei ole ametlikud pankrotihaldurid, peavad võlausaldajaid menetluste käigust teavitama iga 6 või 12 kuu järel.

Otsused võivad hõlmata sellise isiku ametisse nimetamist või tagasikutsumist, tema töötasu kokkuleppimist, toimkonna loomist, vabatahtliku kokkuleppe ettepaneku kaalumist või mis tahes muud otsust, mille kohta volitatud isiku arvates on vaja teada võlausaldajate arvamust.

10 Kuidas võib pankrotihaldur kasutada või käsutada pankrotivara?

Vabatahtliku kokkuleppe ettepanekus võidakse ette näha, et võlgniku vara haldab järelevalve teostaja.

Pankrotimenetluses läheb vara määratud pankrotihalduri valdusse, ilma vajaduseta vara üle anda, loovutada või üle kanda. Pankrotihalduri kohus on pankrotivara kokku koguda, see realiseerida ja võlausaldajate vahel jagada.

Likvideerimise või saneerimismenetlusega seotud varad on pankrotihalduri kontrolli all.

11 Milliseid nõudeid esitatakse võlgniku pankrotivara suhtes ja kuidas käsitletakse nõudeid, mis tekivad pärast maksejõuetusmenetluse algatamist?

Äriühingu maksejõuetusmenetluses võib nõuda sisse kõiki äriühingu võlgu, kohustusi või maksekohustusi, mis äriühingul olid enne maksejõuetusmenetluse algust, sealhulgas tingimuslikke võlgu. Samuti võidakse sisse nõuda tulevasi võlgu, kuid need diskonteeritakse nüüdisväärtuseni.

Kriminaalsest tegevusest (näiteks ebaseaduslik uimastiäri) tulenevad nõuded ei ole saneerimismenetluse või likvideerimise korral vastuvõetavad.

Pärast menetluse alustamist tekkinud kohustused loetakse kuludeks. Nende suhtes kehtib eraldi maksmise hierarhia, kuid enne, kui raha saab võlausaldajate vahel jagada, peavad kõik maksekohustused täidetud olema.

Vabatahtliku kokkuleppe ettepanekus tuleb võlgniku või äriühingu kohustused täielikult avalikustada ja sätestada, kuidas võlausaldajatele makstakse.

Võlgniku või äriühingu võlgu, mis on tekkinud pärast ettepaneku suhtes kokku leppimist, ei või maksejõuetusmenetluses sisse nõuda, välja arvatud juhul, kui selleks on ette nähtud erisätted.

Pankrotimenetluses võib sisse nõuda võlgu, mille tähtaeg on pankrotiotsuse kuupäeval või mille tähtaeg saabub tulevikus enne pankrotti võetud kohustuse tulemusel. Pankrotimenetluses ei saa sisse nõuda trahve, õppelaenu võlgu, perekonnaõiguslikes menetlustes võlgnetavaid summasid ega konfiskeerimisotsustega seotud võlgu.

12 Milline on nõuete esitamise, kontrollimise ja tunnustamise kord?

Võlausaldajad võivad nõude (võlatõendi) esitada menetluse mis tahes hetkel. Nõue tuleb esitada, et oleks võimalik hääletada mis tahes otsustusmenetluses või jaotamises osaleda.

Saneerimismenetluse, likvideerimise või pankroti korral, kus ette on nähtud jaotamine, kirjutab menetlust juhtiv isik kõigile neile võlausaldajatele, kes peavad oma nõudeid veel tõendama, märkides, et toimub vara jaotamine, ning kutsub neid üles nõudeid esitama ja määrab selleks viimase kuupäeva, et selles jaotamises osaleda. Vastavate volitustega isik võib pärast seda kuupäeva esitatud nõudeid võtta arvesse, kuid ta ei ole selleks kohustatud.

Kui võlausaldaja ei esita õigeaegselt nõuet, ei mõjuta see vara jaotamist.

Vabatahtlikes kokkulepetes on menetlust juhtivatele isikutele tõendi esitamise nõue täidetud, kui nõudest teavitatakse kirjalikult.

<https://www.gov.uk/government/publications/proof-of-debt-insolvency-form-425>

<https://www.gov.uk/government/publications/proof-of-debt-insolvency-form-637>

13 Milline on pankrotivara müügist laekunud tulu jaotamise kord? Millised on nõuete rahuldamisjärjed?

Jaotamise järjekord on järgmine:

fikseeritud nõuete omanikud (põhivarast)

maksejõuetusmenetluse kulud

eesõigusnõudega võlad (vt allpool)

reserveeritud osa (ainult äriühingu maksejõuetuse korral)

kommertsandipidajad

tagamata võlausaldajad

aktsionärid (ainult äriühingu maksejõuetuse korral).

Mõningaid tööhõivest tulenevaid nõudeid, sealhulgas teatavaid pensioniskeemi võlgu, käsitletakse eelisjärjekorras.

Reserveeritud osa on eraldatud vahendite kogum, mis on kogutud kommertsandiga varadest ja mis on kättesaadav tagamata võlausaldajatele (maksimaalselt 600 000 naelsterlingit).

Ükski nõue ei ole seaduse alusel allutatud, välja arvatud pankrotimenetluses, kus võlgnevus inimese ees, kes oli pankrotimenetluse ajal pankrotistunud isiku abikaasa või tsiviilpartner, paigutub teistele võlausaldajatele maksmata võlgade ja nende võlgade intresside järele.

Kui võlgniku võla rahuldab kolmas isik, on sellel kolmandal isikul maksejõuetusmenetluses loovutatud nõue.

14 Millistel tingimustel maksejõuetusmenetlus lõpetatakse ja millised on lõpetamise tagajärjed (eelkõige juhul, kui menetlus lõpetatakse kompromissiga)?

Vabatahtliku kokkuleppe menetluses nõustuvad võlausaldajad võlgniku või äriühingu tehtud ettepanekutega, kui poolthääli on 75%. Kui võlausaldajad on ettepaneku heaks kiitnud, viiakse see ellu koos pankrotihalduriga, kes tegutseb järelevalve teostajana. Selleks ei ole vaja kohtu nõusolekut, kuigi järelevalve teostaja peab vaheotsuse tegemise korral kohtule aru andma. Pool võib taotleda kohtult ettepaneku vastuvõtmist käsitleva võlausaldajate otsuse läbivaatamist oluliste normide eiramise tõttu. Kokkulepe on kõigile tagamata võlausaldajatele siduv.

Kui võlgnik või äriühing ei täida vabatahtliku kokkuleppe tingimusi, võib järelevalve teostaja esitada kohtule avalduse pankroti või likvideerimise kohta.

Saneerimiskavade jaoks ei ole vaja kohtu nõusolekut, kuid kannatanud isik võib pöörduda kohtu poole, kui ta leiab, et tema huve on tarbetult kahjustatud.

Kõigi maksejõuetusmenetluste lõpetamise ja nendest väljumise kohta kehtivad üksikasjalikud menetlusnormid.

15 Missugused õigused on võlausaldajatel pärast maksejõuetusmenetluse lõpetamist?

Kõigis menetlustes kohaldatakse juhtumi lõpetamise üksikasjalikke norme.

Võlausaldajad võivad pärast menetluse lõpetamist taotleda vahendeid, mis neile jaotati, kuid mida neile ei ole välja makstud (selliseid vahendeid hoiab valitsus).

Vabatahtlike kokkulepete korral pakutakse ettepaneku raames võlausaldajatele tagasimakseks teatavat summat naelsterlingi kohta. Kui ettepanek on vastu võetud, on võlausaldajad kohustatud selle maksega täielikult nõustuma, seega ei tohi pärast menetluse lõpetamist selle võla ühtegi osa sisse nõuda.

Pankrotimenetluses kustutatakse võlad menetluse lõpetamisel, välja arvatud võlad, mis ei kuulu menetluse alla.

16 Kes kannab maksejõuetusmenetluse kulud?

Müüdüd varade eest saadud rahast väljamaksete tegemisel on selge hierarhia. Enne vahendite võlausaldajatele tagastamist tuleb müügist saadud rahast tasuda kõigepealt kulud.

17 Millised on võlausaldajaid tervikuna kahjustavate õigustoimingute tühisust, tühistamist või kehtetust käsitlevad normid?

Kui maksejõuetu isik on eelistanud ametliku maksejõuetuse lähenemisviisis teatavat võlausaldajat (s.t maksnud talle eeliskorras võrreldes teiste võlausaldajatega) või kui ta on teinud tehingu tegelikult väiksema väärtusega (s.t müünud midagi selle hinnast või väärtusest odavamalt), võib vastavate volitustega isik nõuda pankrotivara kaotatud raha tagasimaksmist.

Vastavate volitustega isiku taotlusel pankroti-, likvideerimis- või saneerimismenetluses võib kohus mis tahes tehingu tühistada ja kohustada saajat taastama olukorra, milles ta oleks olnud, kui tehingut ei oleks toimunud.

Eeliskorras tehtud maksete tagastamise nõuded peavad olema seotud tehingutega, mis toimusid kuue kuu jooksul enne halduri ametisse nimetamist, likvideerimise algust või pankrotitaotluse või pankrotiavalduse esitamist või kahe aasta jooksul eelismakse korral, mis tehti sidusettevõttele.

Nõuded tegelikult väärusest väiksema maksumusega tehingute tühistamiseks peavad olema seotud tehingutega, mis tehti kahe aasta jooksul enne neid sündmusi või pankrotimenetluses viie aasta jooksul, kui isik oli sel ajal maksejõuetu või muutus maksejõuetuks tehingu tagajärjel.

Saneerimis-, likvideerimis-, pankroti- või vabatahtliku kokkuleppe menetlust juhtiv isik võib taotleda kohtult määrust, mis tühistab tehingu, millega peteti võlausaldajaid. Sellise taotluse võib kohtu loal esitada ka tehingu tõttu kannatanud isik.

Saneerimis- ja likvideerimismenetluses võib menetlust juhtiv isik esitada ka hüvitamishagi äriühingu juhi vastu, kes on kaubelnud teabega maksejõuetuse kohta, mis tekitas võlausaldajatele lisakahju, tegelenud kauplemisel pettusega või võltsimisega [võltsimist käsitlevaid hagnid võib esitada ka ametlik pankrotihaldur või võlausaldaja või äriühingu varasse panustanu (*contributory*)].

Kui kohtule on esitatud likvideerimise või pankroti väljakuulutamise avaldus, on pärast avalduse esitamist tehtud vara võõrandamine tühine, kui kohus ei otsusta teisiti.

Viimati uuendatud: 22/06/2021

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õigusosalase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õigusosalase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.